

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling
Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

A7-0354/2010

7.12.2010

*****I**
BETÄNKANDE

om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern
(00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor
Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Föredragande: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López

(Artikel 51 – Förfarande med gemensamma utskottssammanträden)

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

Parlamentets ändringsförslag till ett förslag till akt ska markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i förslaget till akt. Med kursiv stil markeras ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan texten färdigställs (exempelvis om det i en språkversion förekommer uppenbara fel eller saknas ord eller textavsnitt). De berörda avdelningarna tar sedan ställning till dessa korrigeringsförslag.

Texten i hänvisningen ovanför ett ändringsförslag till en befintlig akt, som förslaget till akt är avsett att ändra, innehåller en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna som ändringsförslaget avser. Om parlamentet önskar ändra delar av en bestämmelse i en befintlig akt som inte ändrats i förslaget till akt, ska dessa markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...].

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	4
MOTIVERING.....	36
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR	39
ÄRENDETS GÅNG	47

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av initiativet från en grupp medlemsstater (00002/2010),
 - med beaktande av artiklarna 76 b, 82.1 andra stycket d och 289.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka rådet har lagt fram utkastet till akt för parlamentet (C7-0006/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av det motiverade yttrande från ett nationellt parlament som lagts fram inom ramen för protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och i vilket det konstateras att utkastet till akt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av de bidrag som nationella parlament har framlagt om utkastet till lagstiftningsakt,
 - med beaktande av artiklarna 37, 44 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av de gemensamma överläggningar som utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män hållit enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0354/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet en ny text om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT

VID FÖRSTA BEHANDLINGEN*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om den europeiska skyddsordern

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt **artikel 82.1 a och d**,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Estland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Ungern, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Finland och Konungariket Sverige,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) I artikel 82.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs det att det straffrättsliga samarbetet inom unionen ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden.
- (3) Enligt Stockholmsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet vid mötet den 10–11 december 2009, kan ömsesidigt erkännande omfatta alla typer av domar och avgöranden av rättslig art, vilka beroende på rättssystemet kan vara antingen straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga. **Man uppmanar även kommissionen och medlemsstaterna att undersöka hur man kan förbättra lagstiftning och praktiska stödåtgärder till skydd för brottsoffer.** I programmet påpekas också att brottsoffer kan erbjudas särskilda skyddsåtgärder som bör gälla inom unionen. **Detta direktiv kommer att ingå i en enhetlig och övergripande uppsättning åtgärder för brottsoffers rättigheter.**
- (4) I Europaparlamentets resolution av **den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor uppmanas medlemsstaterna att förbättra den nationella lagstiftningen och politiken för att bekämpa alla former av våld mot kvinnor och att agera för att angripa orsakerna till våldet mot kvinnor, inte minst genom förebyggande åtgärder, och EU uppmanas att garantera alla våldsoffers rätt till hjälp och stöd.**

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

I Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2010 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2009 stöder parlamentet förslaget om att inrätta den europeiska skyddsordern för våldsoffer.

- (5) I ett gemensamt europeiskt rättsligt område utan inre gränser är det nödvändigt att säkerställa att det skydd som ges en **fysisk** person i en medlemsstat bibehålls och fortsätter att gälla i varje annan medlemsstat till vilken personen flyttar eller har flyttat. Det bör också garanteras att unionsmedborgares legitima utövande av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 21 i EUF-fördraget inte leder till att en person förlorar detta **skydd**.
- (6) För att dessa mål ska kunna uppnås bör detta direktiv fastställa regler enligt vilka det skydd som härrör från **vissa skyddsåtgärder** som antagits enligt en medlemsstats lagstiftning (den utfärdande staten), kan utvidgas till en annan medlemsstat **där** den skyddade personen **beslutar att vistas eller uppehålla sig** (den verkställande staten) .
- (6a) *I detta direktiv tas hänsyn till medlemsstaternas olika rättstraditioner och det faktum att effektivt skydd endast kan tillhandahållas genom en skyddsorder som utfärdas av en annan myndighet än en brottmålsdomstol. I detta direktiv fastställs inga skyldigheter att ändra nationella system för antagande av skyddsåtgärder.*
- (6b) *Detta direktiv är tillämpligt på skyddsåtgärder som syftar till att skydda en person mot en annan persons brottliga handling som på något sätt kan utgöra en fara för den skyddade personens liv eller fysiska, psykiska och sexuella integritet, till exempel genom att förhindra bortföranden, stalkning och andra former av indirekt tvång, och som syftar till att förebygga nya brottshandlingar eller till att begränsa följderna av redan begångna brottshandlingar. Den skyddade personens personliga rättigheter motsvarar de grundläggande värden som erkänns och upprätthålls i alla medlemsstater. Det är viktigt att understryka att direktivet gäller skyddsåtgärder i syfte att skydda alla brottsoffer, inte enbart offer för könsrelaterat våld, med hänsyn till de specifika egenskaperna för varje berörd brottstyp.*
- (6c) *Detta direktiv är tillämpligt på skyddsåtgärder oavsett art – straffrättslig, civilrättslig eller förvaltningsrättslig – som vidtas av den rättsliga eller likvärdiga myndighet som antar beslutet i fråga, oavsett om det rör sig om straffrättsliga förfaranden eller andra förfaranden, med avseende på en handling som har varit eller hade kunnat bli föremål för ett förfarande i en domstol som särskilt är behörig i straffrätt.*
- (6d) *Detta direktiv är avsett att vara tillämpligt på skyddsåtgärder som utfärdas till förmån för brottsoffer eller potentiella brottsoffer. Det bör inte vara tillämpligt på åtgärder som vidtas i syfte att skydda vittnen.*
- (6e) *Om en skyddsåtgärd enligt definitionen i detta direktiv beslutats för skydd av en anhörig till den huvudsakliga skyddade personen får en europeisk skyddsorder även begäras och utfärdas för denne anhörige, på de villkor som anges i detta direktiv.*

- (6f) *Varje begäran om utfärdande av en europeisk skyddsorder bör behandlas med vederbörlig skyndsamhet, under beaktande av fallets specifika omständigheter, däribland hur brådskande ärendet är, vilket datum som förutses för den skyddade personens ankomst på den verkställande statens territorium och, om möjligt, hur stor fara den skyddade personen är utsatt för.*
- (6g) *Om, enligt detta direktiv, information ska lämnas till den person som är orsak till fara eller den skyddade personen, bör denna information även lämnas till förmyndaren eller ombudet för den berörda personen, om en sådan finns. Den skyddade personen, den person som är orsak till fara eller deras ombud i förfarandet behöver få den information som avses i detta direktiv på ett språk som de förstår, och detta behov bör tillgodoses på vederbörligt sätt.*
- (6h) *I förfarandena för utfärdande och erkännande av en europeisk skyddsorder bör behöriga myndigheter ta lämplig hänsyn till brottsoffrens behov, däribland särskilt sårbara personer, till exempel minderåriga eller personer med funktionshinder. Den skyddade personen eller den person som är orsak till fara behöver få den information som avses i detta direktiv på ett språk som de förstår, och detta behov bör tillgodoses på vederbörligt sätt.*

I

(6i) *Vid tillämpning av detta direktiv gäller att en skyddsåtgärd kan ha utfärdats till följd av en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder¹, eller till följd av ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF av den 23 oktober 2009 om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande².*

(6j) *I enlighet med artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska den person som är orsak till fara, antingen inom ramen för det förfarande som leder till antagande av en skyddsåtgärd eller innan en europeisk skyddsorder utfärdas, ha rätt att höras och invända mot skyddsåtgärden.*

(7) För att kunna förhindra att brott begås eller att brott begås på nytt mot offret i den verkställande staten bör denna stat ges en rättslig grund för att erkänna det beslut som tidigare antagits i den utfärdande staten till förmån för offret, samtidigt som man ser till att det inte blir nödvändigt för offret att inleda nya förfaranden eller att på nytt lägga fram bevis i den verkställande staten som om den utfärdande staten inte hade antagit beslutet. *Den verkställande statens erkännande av den europeiska skyddsordern innebär bland annat att den behöriga myndigheten i den staten, med*

¹ EUT L 337, 16.12.2008, s. 102.

² EUT L 294, 11.11.2009, s. 20.

förbehåll för de begränsningar som anges i detta direktiv, godtar att den skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten finns och är giltig, erkänner den faktiska situation som beskrivs i den europeiska skyddsordern och instämmer i att skydd bör ges och bör fortsätta att ges i enlighet med sin nationella lagstiftning.

- (8) *Direktivet innehåller ett begränsat antal skyldigheter eller förbud som när de genomförs i en utfärdande stat och ingår i en europeisk skyddsorder bör erkännas och verkställas i den verkställande staten inom ramen för de begränsningar som föreskrivs i detta direktiv. Andra typer av skyddsåtgärder kan finnas på nationell nivå, såsom skyldigheten för personen som är orsak till fara att stanna kvar på anvisad ort, om så föreskrivs i nationell lagstiftning. Sådana åtgärder kan åläggas i den utfärdande staten inom ramen för ett förfarande som leder till antagandet av en av de skyddsåtgärder som enligt detta direktiv kan utgöra grundval för en europeisk skyddsorder.*
- (8a) *Eftersom det i medlemsstaterna är olika typer av myndigheter (civila, straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga) som är behöriga att utfärda och verkställa skyddsåtgärder, förefaller det lämpligt med en hög grad av flexibilitet i samarbetsmekanismen mellan medlemsstaterna enligt detta direktiv. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten behöver därför inte i samtliga fall vidta samma skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten, utan kan i viss mån efter eget skön anta en åtgärd som den finner vara tillräcklig och adekvat enligt nationell lag i den verkställande staten i ett liknande fall för ändamålet att ge den skyddade personen fortsatt skydd, mot bakgrund av den skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten och som anges i den europeiska skyddsordern.*
- (8b) *Bland de skyldigheter eller förbud som detta direktiv är tillämpligt på finns åtgärder som syftar till att begränsa personliga kontakter eller kontakter på avstånd mellan den skyddade personen och den person som är orsak till fara, till exempel genom att föreskriva bestämda villkor för sådana kontakter eller genom att införa restriktioner för innehållet i kommunikationen.*
- (8c) *Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera den person som är orsak till fara, den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och den skyddade personen om alla åtgärder som vidtas på grundval av den europeiska skyddsordern. Vid delgivningen till den person som är orsak till fara bör vederbörlig hänsyn tas till den skyddade personens intresse av att inte få sin adress eller andra kontaktuppgifter röjda. Sådana uppgifter bör inte tas med i delgivningen, om inte adressen eller de andra kontaktuppgifterna innefattas i den skyldighet eller det förbud som den person som är orsak till fara åläggs som verkställighetsåtgärd.*
- (8d) *När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har upphävt den europeiska skyddsordern bör den behöriga myndigheten i den verkställande staten upphöra med de åtgärder som den har antagit i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern, varvid bör gälla att den behöriga myndigheten i den verkställande staten – på egen hand, i enlighet med sin nationella lagstiftning – får anta en skyddsåtgärd i enlighet med sin nationella lagstiftning för att skydda den berörda*

personen.

- (9) Eftersom detta direktiv kan tillämpas på situationer där den skyddade personen flyttar till en annan medlemsstat innebär verkställandet av bestämmelserna inte någon överföring till den verkställande staten av befogenheter i samband med huvudsakliga, upphävda, alternativa, villkorliga eller sekundära påföljder eller säkerhetsåtgärder som ålagts den person som är orsak till fara, om denne fortsätter att vara bosatt i den stat som utfärdade skyddsåtgärden.
- (10) *I förekommande fall bör det vara möjligt att använda elektroniska medel för att verkställa de åtgärder som antagits genom tillämpning av detta direktiv, i enlighet med nationella lagar och förfaranden.*
- (10a) *Inom ramen för samarbetet mellan de myndigheter som medverkar till att skydda den skyddade personen bör den behöriga myndigheten i den verkställande staten informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om alla överträdelser av de åtgärder som antagits i den verkställande staten i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern. Den underrättelsen bör göra det möjligt för den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att omgående besluta om lämpliga åtgärder i fråga om den skyddsåtgärd som ålagts i dess stat mot den person som är orsak till fara. Dessa mått och steg kan, när så är lämpligt, inbegripa fastställande av en frihetsberövande åtgärd i stället för den icke frihetsberövande åtgärd som ursprungligen antagits, till exempel som alternativ till tillfälligt omhändertagande eller som en konsekvens av att ett villkorligt straff omvandlas. Det förstås att detta beslut, eftersom det inte utgör något nytt fastställande av en straffrättslig påföljd med avseende på ett nytt brott, inte förhindrar den verkställande staten från att, i tillämpliga fall, fastställa straffrättsliga eller andra påföljder i händelse av överträdelse av de åtgärder som antagits i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern.*
- (10b) *Med tanke på medlemsstaternas olika rättstraditioner bör, när ingen skyddsåtgärd finns tillgänglig i den verkställande staten i ett liknande fall som den faktiska situation som beskrivs i den europeiska skyddsordern, den verkställande statens behöriga myndighet till den utfärdande statens behöriga myndighet rapportera varje överträdelse om vilken den har kännedom av den skyddsåtgärd som beskrivs i den europeiska skyddsordern.*
- (10c) *För att säkerställa en smidig tillämpning av direktivet i varje enskilt fall ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande och verkställande staten utöva sina befogenheter i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, med beaktande av principen ne bis in idem (inte två gånger för samma sak).*
- (10d) *Den skyddade personen bör inte vara tvungen att bära sådana kostnader för erkännandet (...) av den europeiska skyddsordern som inte är proportionerliga jämfört med ett liknande nationellt fall. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att den skyddade personen efter erkännandet av den europeiska skyddsordern inte blir tvungen att inleda ytterligare nationella förfaranden för att från den verkställande myndigheten, som en direkt konsekvens av erkännandet av den europeiska skyddsordern, utverka ett beslut om antagande*

av en åtgärd som skulle finnas tillgänglig enligt nationell lagstiftning i ett liknande fall för att garantera den skyddade personens skydd.

- (10e) *Med beaktande av principen om ömsesidigt erkännande, som detta direktiv bygger på, bör medlemsstaterna i möjligaste mån främja direktkontakt mellan de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av detta instrument.*
- (10f) *Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i det sätt på vilket rättsväsendet är organiserat i unionen bör medlemsstaterna överväga att kräva att de ansvariga för utbildning av domare, åklagare, polis och övrig juridisk personal som deltar i förfaranden som syftar till ett utfärdande eller erkännande av en europeisk skyddsorder tillhandahåller lämplig utbildning med avseende på målen i detta direktiv.*
- (10g) *För att underlätta utvärderingen av tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna förse kommissionen med relevanta uppgifter om den europeiska skyddsordern rörande tillämpningen av nationella förfarande, åtminstone antalet europeiska skyddsordrar som begärts, utfärdats och/eller erkänts. Här skulle även andra uppgifter, till exempel vilka brottstyper det rör sig om, vara till nytta.*
- (11) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda personer som befinner sig i fara, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva med tanke på de berörda situationernas gränsöverskridande art och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och potentiella effekter, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen besluta om åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (11a) *Detta direktiv bör bidra till skydd av personer som befinner sig i fara och därigenom komplettera, dock utan att påverka, de instrument som redan finns på detta område, såsom rådets rambeslut 2008/947/RIF och rådets rambeslut 2009/829/RIF.*
- (11b) *När ett beslut som avser en skyddsåtgärd faller inom tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹, rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar² eller 1996 års Haagkonvention om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn³, bör detta beslut erkännas och verkställas i enlighet med bestämmelserna i det rättsinstrumentet.*
- (11c) *Medlemsstaterna och kommissionen bör, där så är lämpligt, inbegripa information om den europeiska skyddsordern i befintliga utbildnings- och*

¹ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

² EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

³ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

upplysningskampanjer om skyddet av brottsoffer.

- (11d) *Personuppgifter som behandlas vid genomförandet av detta direktiv bör skyddas i enlighet med rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete¹, och i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, som ratificerats av samtliga medlemsstater.*
- (11e) *Detta direktiv bör stå i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget.*
- (11f) *Vid genomförandet av detta direktiv uppmanas medlemsstaterna att beakta de rättigheter och principer som föreskrivs i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel -1 Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser som gör det möjligt för en rättslig eller likvärdig myndighet i en medlemsstat, där en skyddsåtgärd har beslutats med syftet att skydda en person mot en annan persons brottsliga handlingar som kan utgöra en fara för personens liv, fysiska eller psykiska integritet och värdighet, personliga frihet eller sexuella integritet, att utfärda en europeisk skyddsorder varigenom en behörig myndighet i en annan medlemsstat kan fortsätta att skydda den berörda personen inom denna medlemsstats territorium, efter det att det i den utfärdande staten begåtts en handling som har varit eller kunde ha blivit föremål för ett förfarande i en domstol som särskilt är behörig i straffrättsliga frågor.

Artikel 1 Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) europeisk skyddsorder: ett beslut, *fattat* av en *rättslig eller likvärdig myndighet i en medlemsstat med avseende på en skyddsåtgärd, på grundval av vilket en rättslig eller likvärdig myndighet i en annan medlemsstat kan vidta alla* lämpliga åtgärder *eller åtgärder* i enlighet med sin egen nationella lagstiftning för att *upprätthålla* skyddet av

¹ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

den *skyddade* personen.

- 2) skyddsåtgärd: ett beslut som antas *i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella lagstiftning och förfaranden varigenom en eller flera av de skyldigheter eller ett eller flera av de förbud som avses i artikel 4b åläggs en person som är orsak till fara, till förmån för en skyddad person, i syfte att skydda den sistnämnda personen mot en brottslig handling som kan utgöra en fara för dennes liv, fysiska eller psykiska integritet, värdighet, personliga frihet eller sexuella integritet.*
- 3) skyddad person: den *fysiska person som är* föremål för det skydd som härrör från en skyddsåtgärd som antagits av den utfärdande staten.
- 4) person som är orsak till fara: den *fysiska* person som har ålagts en eller flera av de skyldigheter eller förbud som avses i *artikel 4b*.
- 5) utfärdande stat: den medlemsstat där man **█** antagit en skyddsåtgärd som utgör grunden för utfärdande av en europeisk skyddsorder.
- 6) verkställande stat: den medlemsstat till vilken en europeisk skyddsorder har översänts för erkännande.
- 7) övervakande stat: den stat till vilken en dom i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF, eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rambeslut 2009/829/RIF, har översänts.

█

Artikel 4

Utseende av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta *kommissionen* om vilken eller vilka rättsliga *eller likvärdiga* myndigheter som, enligt dess nationella lagstiftning, är behöriga att utfärda en europeisk skyddsorder och att, i enlighet med detta direktiv, erkänna en sådan order när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.

█

3. *Kommissionen* ska göra den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater. *Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den information som avses i punkt 1 på något sätt ändras.*

Artikel 4a
Anlitande av en central myndighet

1. *Varje medlemsstat får utse en central myndighet eller, om det föreskrivs i dess rättssystem, flera centrala myndigheter som ska bistå dess behöriga myndigheter.*
2. *Om det är nödvändigt på grund av organisationen av dess rättssystem får en medlemsstat bestämma att dess centrala myndigheter ska ansvara för den administrativa överföringen och mottagandet av europeiska skyddsorder och för all annan officiell korrespondens i samband med dem. Det gör att alla meddelanden, samråd och informationsutbyten, förfrågningar och underrättelser mellan behöriga myndigheter i förekommande fall kan handläggas av en eller flera centrala myndigheter i den berörda medlemsstaten.*
3. *Medlemsstater som vill utnyttja de möjligheter som avses i denna artikel ska meddela kommissionen uppgifter om den eller de utsedda centrala myndigheterna. Dessa anvisningar ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande medlemsstaten.*

Artikel 4b
Villkor om förefintlighet av en skyddsåtgärd enligt nationell lagstiftning

En europeisk skyddsorder får utfärdas endast om en skyddsåtgärd tidigare har beordrats i den utfärdande staten och den person som är orsak till fara har ålagts någon av följande skyldigheter eller något av följande förbud:

- a) *Ett förbud mot att beträda de lokaliteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.*
- b) *Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.*
- c) *Ett förbud mot eller regler för att närma sig den skyddade personen mer än ett visst fastställt avstånd.*

Artikel 5
Utfärdande av en europeisk skyddsorder

1. *En europeisk skyddsorder får utfärdas när den skyddade personen beslutar att bosätta sig eller redan är bosatt i en annan medlemsstat, eller när den skyddade personen beslutar att uppehålla sig eller redan uppehåller sig i en annan medlemsstat. Vid beslut om utfärdande av en europeisk skyddsorder ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten beakta bland annat den tidsperiod eller de tidsperioder som den skyddade personen planerar att uppehålla sig i den verkställande staten och hur angeläget skyddsbehovet är.*

- 1a. En rättslig eller likvärdig myndighet i den utfärdande staten får utfärda en europeisk skyddsorder endast på begäran av den skyddade personen, efter att ha kontrollerat att skyddsåtgärden uppfyller alla krav i artikel 4.**
2. Den skyddade personen ■ får lämna in en begäran om **utfärdande av** en europeisk skyddsorder, antingen till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten eller till den behöriga myndigheten i den verkställande staten. Om en sådan begäran lämnas in i den verkställande staten ska dess behöriga myndighet så snart som möjligt översända denna begäran till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ■ .
- 2a. Innan en europeisk skyddsorder utfärdas ska den person som är orsak till fara ha rätt att höras och att invända mot skyddsåtgärden, om personen i fråga inte har haft dessa rättigheter i det förfarande som ledde till att skyddsåtgärden antogs.**
3. När en behörig myndighet ■ antar en skyddsåtgärd som omfattar en eller flera av de skyldigheter som avses i **artikel 4b** ska **myndigheten på lämpligt sätt i enlighet med förfaranden i nationell lagstiftning** informera den skyddade personen om möjligheten att begära en europeisk skyddsorder **om** den skyddade personen **beslutar att flytta till** en annan medlemsstat, **liksom om de grundläggande villkoren för en sådan begäran**. Myndigheten ska råda den skyddade personen att lämna in ansökan innan denne lämnar den utfärdande statens territorium.
- 3a. Om den skyddade personen har en förmyndare eller ett ombud får denne lämna in den begäran som avses i punkterna 2 och 3 på den skyddade personens vägnar.**
- 3b. Om en begäran om utfärdande av en europeisk skyddsorder avslås ska den utfärdande myndigheten i tillämpliga fall informera den skyddade personen om tillgängliga rättsmedel enligt den nationella lagstiftningen för överprövning av detta beslut.**

Artikel 6

Den europeiska skyddsorderns form och innehåll

Den europeiska skyddsordern ska **utfärdas** så att den överensstämmer med formuläret i bilaga I till detta direktiv. Den ska i synnerhet innehålla följande uppgifter:

- a) Den skyddade personens identitet och nationalitet samt personens **förmyndares eller** juridiska ombuds identitet och nationalitet, om personen är underårig eller inte är rättskapabel.
- b) **Det datum från vilket den skyddade personen avser att bosätta sig eller vistas i den verkställande staten och vistelseperioden eller vistelseperioderna om dessa är kända.**
- c) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.
- d) Uppgifter som möjliggör identifiering (**till exempel ett nummer och ett datum**) av den

rättsakt som innefattar den skyddsåtgärd på grundval av vilken den europeiska skyddsordern har utfärdats.

- e) En sammanfattning av de fakta och omständigheter som lett till införandet av skyddsåtgärden i den utfärdande staten.
- f) De skyldigheter och förbud som den person som är orsak till fara åläggs genom den skyddsåtgärd på vilken den europeiska skyddsordern grundar sig, deras längd **■** och ett angivande **av eventuella böter eller påföljder vid överträdelse av skyldigheten eller förbudet.**
- fa) **Användning av en teknisk anordning om den skyddade personen eller den person som är orsak till fara har utrustats med en sådan som ett medel för verkställande av skyddsåtgärden.**
- g) Identitet och nationalitet på den person som är orsak till fara **■ samt dennes kontaktuppgifter.**
- ga) **Uppgifter om huruvida den skyddade personen och/eller den person som är orsak till fara har beviljats kostnadsfri rättshjälp i den utfärdande staten, om detta är känt av den utfärdande myndigheten utan att det krävs ytterligare utredning.**
- h) I förekommande fall, andra omständigheter som kan påverka bedömningen av den fara den skyddade personen är utsatt för.
- i) I tillämpliga fall, uttryckligt angivande av att en dom så som detta definieras i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF, eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF, redan har överförts till **den övervakande** staten liksom vilken den behöriga myndigheten är **i den staten** för verkställande av en sådan dom eller ett sådant beslut.

Artikel 7

Förfarande för överföring

1. När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten överför den europeiska skyddsordern till den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska den göra detta på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning som möjliggör för den verkställande medlemsstaten att fastställa äktheten. **All officiell kommunikation ska också ske direkt mellan de nämnda behöriga myndigheterna.**
2. Om den behöriga myndigheten i den verkställande eller den utfärdande staten inte är känd av den behöriga myndigheten i den andra staten, ska den senare myndigheten vidta alla nödvändiga efterforskningar, inklusive via kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverk som **avses i rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket**¹, den nationella Eurojustmedlemmen eller det

¹ EUT L 348, 24.12.2008, s. 130.

nationella systemet för samordning av Eurojust, för att erhålla den nödvändiga informationen.

3. När en myndighet i den verkställande staten som får en europeisk skyddsorder inte har behörighet att erkänna den ska denna myndighet på tjänstens vägnar översända den europeiska skyddsordern till den behöriga myndigheten **och utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta på ett sätt som kan styrkas i skrift.**

Artikel 8

Åtgärder i den verkställande staten

1. **Efter mottagande av en europeisk skyddsorder som översänds i enlighet med artikel 7, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten utan onödigt dröjsmål erkänna ordern och fatta ett beslut om antagande av eventuella åtgärder som i ett liknande fall skulle kunna tillämpas enligt nationell lagstiftning för att garantera skyddet av den skyddade personen, om den inte beslutar att åberopa något av skälen för icke-erkännande i artikel 9.**
 - 1a. **Den åtgärd som antas av den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med punkt 1, liksom eventuella andra åtgärder som vidtas på grundval av ett senare beslut som avses i artikel 9a, ska i största möjliga mån överensstämma med den skyddsåtgärd som beordrats i den utfärdande staten.**
 2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera **personen som är orsak till fara**, den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och den skyddade personen om **eventuella** åtgärder som **vidtas genom tillämpning av punkt 1, liksom om möjliga rättsliga konsekvenser av en överträdelse av sådana åtgärder, enligt vad som föreskrivs i nationell lagstiftning och i enlighet med artikel 9a (2). Adressen eller andra kontaktuppgifter till den skyddade personen ska inte röjas för personen som är orsak till fara såvida detta inte är nödvändigt med hänsyn till verkställigheten av den åtgärd som antas genom tillämpning av punkt 1.**
 - 2a. **Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten anser att den information som översänts tillsammans med den europeiska skyddsordern i enlighet med artikel 6 är ofullständig, ska myndigheten utan dröjsmål informera den utfärdande myndigheten på ett sätt som kan styrkas i skrift och fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken den utfärdande myndigheten ska lämna den information som saknas.**

Artikel 9

Skäl för icke-erkännande av en europeisk skyddsorder

- 1.
2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna en

européisk skyddsorder under följande omständigheter:

- a) Den europeiska skyddsordern är inte fullständig eller har inte kompletterats inom den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten.
 - b) De krav som anges i *artikel 4* har inte uppfyllts.
 - c) *Skyddsåtgärden avser en handling som inte är brottslig enligt den verkställande statens lagstiftning.*
 - ca) *Skyddet härrör från verkställigheten av en påföljd eller åtgärd som omfattas av amnesti enligt den verkställande statens lagstiftning och rör en handling **eller ett beteende** som omfattas av dess behörighet enligt den lagstiftningen.*
 - d) Den person som är orsak till fara åtnjuter enligt den verkställande statens lagstiftning immunitet som gör det omöjligt att anta ■ åtgärder *på grundval av en europeisk skyddsorder.*
 - f) *Ett straffrättsligt förfarande mot en person som är orsak till fara på grund av en handling eller ett beteende som utgjort grund för att en skyddsåtgärd beslutats är preskriberat i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten om handlingen eller beteende omfattas av dess behörighet enligt den nationella lagstiftningen.*
 - g) *Erkännande av den europeiska skyddsordern skulle strida mot principen ne bis in idem.*
 - h) *Den person som är orsak till fara kan, enligt lagstiftningen i den verkställande staten, på grund av sin ålder inte hållas straffrättsligt ansvarig för den handling eller det beteende i vars sammanhang skyddsåtgärden har antagits.*
 - i) *Skyddsordern avser ett brott som enligt den verkställande statens lagstiftning helt eller till stor eller väsentlig del anses ha begåtts inom dess territorium.*
3. *Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten vägrar att erkänna en europeisk skyddsorder på grundval av ett eller flera av ovanstående skäl, ska den*
- a) *utan otillbörligt dröjsmål informera den utfärdande staten och den skyddade personen om denna vägran och om skälen till den,*
 - b) *i tillämpliga fall informera den skyddade personen om möjligheten att begära att en skyddsåtgärd antas i enlighet med den nationella lagstiftningen,*
 - c) *i tillämpliga fall informera den skyddade personen om tillgängliga rättsmedel enligt den nationella lagstiftningen för överprövning av detta beslut.*

Artikel 9a
Tillämplig lag och behörighet i den verkställande staten

1. *Den verkställande staten är behörig att anta och verkställa åtgärder i den staten efter det att en europeisk skyddsorder har erkänts. Lagstiftningen i den verkställande staten är tillämplig på antagandet och verkställandet av det beslut som föreskrivs i artikel 8.1, inklusive bestämmelser om rättsmedel mot beslut som antas i den verkställande staten med avseende på den europeiska skyddsordern.*
2. *I händelse av en överträdelse av en eller flera av de åtgärder som vidtagits av den verkställande staten efter det att den europeiska skyddsordern erkänts är den behöriga myndigheten i den verkställande staten, genom tillämpning av punkt 1, behörig att*
 - a) *fastställa straffrättsliga påföljder och vidta andra åtgärder med anledning av överträdelsen av denna åtgärd, om överträdelsen utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning,*
 - b) *besluta om andra åtgärder än straffrättsliga i samband med överträdelsen,*
 - c) *akut vidta tillfälliga åtgärder för att avvärja överträdelsen, i förekommande fall i avvaktan på ett senare beslut från den utfärdande statens sida.*
3. *Om ingen åtgärd kan vidtas på nationell nivå i ett liknande fall i den verkställande staten, ska den verkställande statens behöriga myndighet till den utfärdande statens behöriga myndighet rapportera varje överträdelse om vilken den har kännedom av den skyddsåtgärd som beskrivs i den europeiska skyddsordern.*

Artikel 9b
Underrättelse om överträdelser

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten eller i den övervakande staten om alla överträdelser av den åtgärd eller de åtgärder som vidtagits på grundval av den europeiska skyddsordern. För meddelandet ska det standardformulär som återges i bilaga II användas.

Artikel 10
Behörighet i den utfärdande staten

1. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har **ensam behörighet att fatta beslut om**
 - a) *förlängning, översyn, **ändring, återkallande** och upphävande av skyddsåtgärden samt följaktligen av den europeiska skyddsordern,*
 - b) ***fastställande av en frihetsberövande åtgärd med anledning av att***

skyddsåtgärden har annullerats, under förutsättning att skyddsåtgärden har tillämpats på grundval av en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller på grundval av ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF.

2. Den utfärdande statens lagstiftning ska tillämpas vid de beslut som fattas enligt punkt 1.
3. När en dom i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF redan har överförts till en annan medlemsstat, *eller när en sådan dom eller ett sådant beslut om övervakningsåtgärder överförs efter utfärdande av en europeisk skyddsorder* i en annan medlemsstat, ska följdbeslut fattas i enlighet med relevanta bestämmelser i dessa rambeslut.
 - 3a. *Den behöriga myndigheten i den utfärdande medlemsstaten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten om alla beslut som fattas i enlighet med punkt 1.*
 - 3b. *Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har återkallat eller upphävt en europeisk skyddsorder enligt punkt 1a ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten avbryta de åtgärder som antagits enligt artikel 8.1 så snart som den i vederbörlig ordning har underrättats av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.*
 - 3c. *Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har ändrat den europeiska skyddsordern i överensstämmelse med punkt 1 a, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, på lämpligt sätt,*
 - a) *ändra de åtgärder som vidtagits på grundval av den europeiska skyddsordern enligt artikel 8,*
 - b) *vägra att se till att den ändrade skyldigheten fullgörs eller det ändrade förbudet efterlevs, om skyldigheten eller förbudet inte hör till de typer av skyldigheter eller förbud som avses i artikel 4b, eller om den information som översänts tillsammans med den europeiska skyddsordern i enlighet med artikel 6 är ofullständig och inte har kompletterats inom den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 8.3.*

Artikel 11

Skäl för *avbrytande av åtgärder som vidtagits på grundval av en europeisk skyddsorder*

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får *avbryta de åtgärder som vidtagits för verkställande av en europeisk skyddsorder*

- a) *om det finns en klar antydning om att den skyddade personen inte är bosatt eller uppehåller sig inom den verkställande statens territorium, eller har lämnat detta territorium för gott,*
 - b) *om den maximala tidsfristen för verkställande av åtgärderna inom ramen för den europeiska skyddsordern har löpt ut enligt den nationella lagstiftningen i den verkställande staten,*
 - c) *i det fall som avses i artikel 10.6 b,*
 - d) *om en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/828/RIF överförs till den verkställande staten efter erkännandet av den europeiska skyddsordern.*
- 1a. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska omedelbart informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och om möjligt den skyddade personen om beslutet.*
- 1b. Innan den behöriga myndigheten i den verkställande staten avbryter åtgärderna i enlighet med punkt 1b kan den be den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att lämna information om huruvida det skydd som tillhandahålls inom ramen för den europeiska skyddsordern fortfarande behövs mot bakgrund av omständigheterna i det föreliggande fallet. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska utan dröjsmål svara på en sådan begäran.*

Artikel 11a

Prioritet för erkännandet av en europeisk skyddsorder

Den europeiska skyddsordern ska erkännas med samma prioritet som skulle tillämpas i ett liknande nationellt fall, under beaktande av fallets specifika omständigheter, däribland hur brådskande ärendet är, vilket datum som förutses för den skyddade personens ankomst på den verkställande statens territorium och, om möjligt, hur stor fara den skyddade personen är utsatt för.

Artikel 15

Samråd mellan behöriga myndigheter

När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna i den utfärdande staten och i den verkställande staten samråda med varandra för att underlätta en smidig och effektiv tillämpning av detta direktiv.

Artikel 16

Språk

1. Den europeiska skyddsordern ska **genom försorg av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten** översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande staten eller de verkställande staterna.
2. **Det formulär som avses i artikel 9b ska genom försorg av den behöriga myndigheten i den verkställande staten översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den utfärdande staten.**
3. Varje medlemsstat får antingen när detta direktiv antas eller vid en senare tidpunkt i en förklaring, som ska deponeras hos **kommissionen**, ange att den kommer att godta en översättning till ett eller flera andra av de officiella språken vid unionens institutioner.

Artikel 17

Kostnader

Den verkställande staten ska, **i enlighet med sin nationella lagstiftning**, stå för kostnaderna i samband med tillämpningen av detta direktiv, utom för de kostnader som uteslutande uppkommer på den utfärdande statens territorium.

Artikel 18

Förhållande till andra avtal och överenskommelser

1. Medlemsstaterna får även fortsatt tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser som är i kraft när detta direktiv träder i kraft, i den mån som de gör det möjligt att utöka eller vidga målen för detta direktiv och de bidrar till att förenkla och underlätta förfarandena för att vidta skyddsåtgärder.
2. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser efter detta direktivs ikraftträdande, i den mån som de gör det möjligt att utöka eller vidga målen för detta direktiv och att de bidrar till att förenkla och underlätta förfarandena för skyddsåtgärder.
3. Medlemsstaterna ska senast den ...* underrätta ■ kommissionen om de avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 som de önskar fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska också underrätta ■ kommissionen om alla nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 2 inom tre månader från undertecknandet.

* EUT: för in det datum som infaller 3 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 18a
Förhållande till andra rättsakter

1. *Detta direktiv ska inte inverka på tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹, på tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000², på tillämpningen av 1996 års Haagkonvention om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn, eller på tillämpningen av 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.*
2. *Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av rådets rambeslut 2008/947/RIF och rådets rambeslut 2009/829/RIF.*

Artikel 19
Genomförande

1. *Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... *. De ska **genast underrätta kommissionen om detta. När medlemsstaterna antar de bestämmelserna ska dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.***
2. *Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till **centrala** bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.*

Artikel 19a
Insamling av uppgifter

För att underlätta utvärderingen av tillämpningen av detta direktiv ska medlemsstaterna förse kommissionen med relevanta uppgifter om den europeiska skyddsordern rörande tillämpningen av nationella förfarande, åtminstone antalet europeiska skyddsordrar som begärts, utfärdats och/eller erkänts.

¹ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

² EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

* EUT: för in det datum som infaller 3 år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 20
Översyn

Kommissionen ska senast den ...* överlämna en rapport *till Europaparlamentet och* rådet *om* tillämpningen av detta direktiv. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 21
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdat i █

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

* EUT: för in det datum som infaller 4 år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

BILAGA I

EUROPEISK SKYDDSORDER

som avses i artikel 6 i

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/.../EU AV DEN ... OM
DEN EUROPEISKA SKYDDSDORDERN*

Informationen i detta formulär ska behandlas med lämplig sekretess

Utfärdande stat:

Verkställande stat:

a) Uppgifter om den skyddade personen:

Efternamn:

Förnamn:

Namn som ogift *eller tidigare namn*, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):

Födelsedatum:

Födelseort:

Adresser/bostäder:

– i den utfärdande staten:

– i den verkställande staten:

– i annan stat:

Språk som personen förstår (om känt):

* *EUT: för in detta direktivs nummer och datum.*

**Har den skyddade personen beviljats kostnadsfri rättshjälp i den utfärdande staten?
(Anges om detta är känt utan ytterligare utredning.)**

- Ja.
- Nej.
- Okänt.**

Om den skyddade personen är underårig eller inte är rättskapabel, information om den fysiska personens **förmyndare eller** ombud:

Efternamn:

Förnamn:

Namn som ogift **eller tidigare namn**, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Kontorsadress:

aa) Den skyddade personen har beslutat att bosätta sig eller är redan bosatt i den verkställande medlemsstaten, alternativt har beslutat att uppehålla sig eller uppehåller sig redan i den verkställande medlemsstaten.

Det datum från vilket den skyddade personen avser att bosätta eller uppehålla sig i den verkställande staten (om känt):

Vistelseperiod(er) (om känt):

b) Har den skyddade personen eller den person som är orsak till fara utrustats med någon teknisk anordning som ett medel för verkställande av skyddsåtgärden?

- Ja: Vänligen ge en kort sammanfattning av de instrument som används:
- Nej.

c) Den behöriga myndighet som utfärdade den europeiska skyddsordern:

Officiellt namn:

Fullständig adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Uppgifter om kontaktperson(er)

Efternamn:

Förnamn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

E-post (om sådan finns):

Språk som kan användas vid kontakter:

d) Identifiering av den skyddsåtgärd på grundval av vilken den europeiska skyddsordern har utfärdats:

Skyddsåtgärden utfärdades den (datum: DD-MM-ÅÅÅÅ):

Skyddsåtgärden blev verkställbar den (datum: DD-MM-ÅÅÅÅ):

Skyddsåtgärdens referensbeteckning (om sådant finns):

Myndighet som antog skyddsåtgärden:

- e) En sammanfattning av de fakta och omständigheter, ***i tillämpliga fall även brottsrubriceringen***, som lett till införande av den skyddsåtgärd som anges i d ovan:

- f) Uppgifter om de skyldigheter och förbud som genom skyddsåtgärden har ålagts den person som är orsak till fara:
- Skyldighetens/skyldigheternas (förbudets/förbudens) art: (ni kan sätta kryss i fler än en ruta):
 - Ett förbud mot att beträda de lokalteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.***
 - Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange vilka lokalteter, platser eller fastställda områden den person som är orsak till fara är förbjuden att beträda:
 - Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.***
 - Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange eventuella relevanta uppgifter.
 - Ett förbud mot eller regler när det gäller att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.
 - Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange exakt på vilket avstånd personen som är orsak till fara måste hålla sig från den skyddade personen:
 - Vänligen ange under hur lång tid ovan nämnda skyldigheter/förbud åläggs den person som är orsak till fara:
 - Vänligen ange straffet eller ***påföljden (om något) i fall av överträdelse av förbudet:***

g) Uppgifter om den person som är orsak till fara och som har ålagts de skyldigheter/förbud som anges under f ovan:

Efternamn:

Förnamn:

Namn som ogift *eller tidigare namn*, i förekommande fall:

Alias, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):

Födelsedatum:

Födelseort:

Adresser/bostäder:

– i den utfärdande staten:

– i den verkställande staten:

– i annan stat:

Språk som personen förstår (om känt):

Lämna följande uppgifter om de finns tillgängliga:

– Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass):

Har personen som är orsak till fara beviljats kostnadsfri rättshjälp i den utfärdande staten? (Anges om detta är känt utan ytterligare utredning.)

Ja.

Nej.

Okänt.

h) Andra omständigheter som kan ha inverkan på bedömningen av den fara som den skyddade personen kan utsättas för (frivillig information):

ha) Annan information av värde (exempelvis om andra stater där skyddsåtgärder tidigare har vidtagits till förmån för samma skyddade person, om sådan information är tillgänglig och nödvändig):

i) Vänligen sätt ett kryss i rutan när så är lämpligt och fyll i:

- En dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF har redan överförts till en annan medlemsstat.
 - Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange kontaktuppgifter för den behöriga myndighet till vilken domen har överförts:

- ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF redan har överförts till en annan medlemsstat
 - Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange kontaktuppgifter för den behöriga myndighet till vilken beslutet om övervakningsåtgärder har överförts:

Underskrift av den myndighet som utfärdat den europeiska skyddsordern och/eller dess företrädare för intygande av att orderns innehåll är korrekt:

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Möte:

Referensbeteckning (om sådan finns):

Officiell stämpel (i förekommande fall):

BILAGA II

FORMULÄR

som avses i *artikel 9b*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/.../EU AV DEN ... OM
DEN EUROPEISKA SKYDDSORDERN*

RAPPORT OM ÖVERTRÄDELSE AV DEN SKYDDSÅTGÄRD SOM LIGGER TILL
GRUND FÖR OCH BESKRIVS I DEN EUROPEISKA SKYDDSORDERN.

Informationen i detta formulär ska behandlas med lämplig sekretess

- a) Uppgifter om identiteten på den person som är orsak till fara
- Efternamn:
- Förnamn:
- Namn som ogift, i förekommande fall:
- Alias, i förekommande fall:
- Kön:
- Nationalitet:
- Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):
- Födelsedatum:
- Födelseort:
- Adress:
- Språk som personen förstår (om känt):

* EUT: för in detta direktivs nummer och datum.

b) Uppgifter om den skyddade personens identitet:

Efternamn:

Förnamn:

Namn som ogift *eller tidigare namn*, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Födelsedatum:

Födelseort:

Adress:

Språk som personen förstår (om känt):

c) Uppgifter om den europeiska skyddsordern

Ordern utfärdad den:

Referensbeteckning (om sådan finns):

Myndighet som utfärdat ordern:

Officiellt namn:

Adress:

d) Uppgifter om den myndighet som svarar för verkställigheten av den skyddsåtgärd (i förekommande fall) som vidtogs i den verkställande staten i överensstämmelse med den europeiska skyddsordern:

Myndighetens officiella namn:

Namn på kontaktperson:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Adress:

Tfn (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

E-post:

Språk som kan användas vid kontakter:

e) Överträdelse av skyldighet(er) *som ålagts av den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten efter erkännande av* den europeiska skyddsordern och/eller varje annan iakttagelse som skulle kunna leda till ett följdbeslut:

Överträdelsen gäller följande skyldighet(er)/förbud (ni kan sätta kryss i fler än en ruta):

- Ett förbud mot att beträda de lokalteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.*
- Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.*
- Ett förbud mot eller regler när det gäller att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.
- Alla övriga åtgärder, motsvarande en skyddsåtgärd på grundval av den europeiska skyddsordern, vidtagna av den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten efter erkännande av den europeiska skyddsordern.*

Beskrivning av överträdelsen eller överträdelserna (ort, datum och närmare omständigheter):

I enlighet med artikel 9a (2):

– Åtgärder som vidtagits i den verkställande medlemsstaten till följd av överträdelsen:

– Eventuella rättsliga konsekvenser av överträdelsen i den verkställande medlemsstaten:

Andra iakttagelser som skulle kunna leda till ett följdbeslut.

Beskrivning av iakttagelserna:

f) Uppgifter om kontaktperson för ytterligare upplysningar om överträdelsen:

Efternamn:

Förnamn:

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

E-post:

Språk som kan användas vid kontakter:

Underskrift av den myndighet som utfärdat formuläret och/eller dess företrädare för intygande av att formulärets innehåll är korrekt:

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Möte:

Officiell stämpel (i förekommande fall):

MOTIVERING

Utkastet till direktiv om en europeisk skyddsorder som har lagts fram av tolv medlemsstater är ett initiativ för att förebygga brott. De medlemsstater som har inrättat den europeiska skyddsordern har inte behörighet att agera utanför den utfärdande medlemsstatens gräns. Men brottsoffren förflyttar sig av flera olika skäl mellan medlemsstaterna, ofta för att undkomma brottet. Eftersom de förflyttar sig innebär det att de blir försvarslösa om man inte inom ramen för det rättsliga och polisiära samarbetet inrättar en mekanism för tidig varning och förebyggande för deras eget försvar som fungerar snabbt och effektivt i hela EU. Inrättandet av en sådan mekanism för rättsligt och polisiärt samarbete är den ursprungliga tanken bakom detta initiativ. Medlemsstaternas agerande visar att det är möjligt att undvika brott på EU-nivå när en eller flera gärningsmän har identifierats.

Europarådets rekommendation av den 28 juni 1985 om offrets ställning i straffrätten och i straffprocessen tas upp i rådets rambeslut av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden och i rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2009 om ersättning till brottsoffer. Frågan om förebyggande av brott tas emellertid inte upp, vilket är den fråga som behandlas här.

I Stockholmsprogrammet och i dess handlingsplan fastställs att det är nödvändigt att ta itu med offrens situation, bekämpa våld och förenkla rättsprocessen inom det europeiska rättsliga området, särskilt när det gäller förfarandena för gränsöverskridande samarbete (Stockholmsprogrammet, punkt 3.4.1). I detta sammanhang påpekas i meddelandet om handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet (KOM(2010)0171)¹ att det är viktigt att analysera och minska skillnaderna när det gäller skyddet för brotts- och terrorismoffer, med målsättningen att med alla tillgängliga medel förbättra detta skydd. En av de åtgärder som föreslås är att anta ett lagstiftningsförslag om en övergripande rättsakt om skydd av offer samt en handlingsplan om praktiska åtgärder, däribland utarbetandet av en europeisk skyddsorder.

Enligt de nya förfaranden som införts i och med Lissabonfördragets ikraftträdande får utskotten enligt artikel 51 i Europaparlamentets arbetsordning utarbeta gemensamma betänkanden. I detta betänkande har det därför varit möjligt att samla bidragen från diskussionerna i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män. De två föredragandena har samarbetat om betänkandet.

Den 5 januari 2010 lade Europeiska rådet fram sitt första förslag till direktiv om en europeisk skyddsorder för offer. Sedan dess har rådet flera gånger ändrat och sett över förslaget. Mycket av innehållet och utformningen av den rättsliga grunden för rådets förslag baserades på ett frågeformulär som 20 EU-medlemsstater besvarade i oktober 2009.

Detta betänkande och de ändringsförslag som har lagts fram av de båda föredragandena grundas på rådets version av den 22 januari 2010.

Enligt rådet bör brottsoffren skyddas genom att man utformar lämpliga mekanismer för att förhindra att ett brott begås eller att ett annat, och kanske allvarligare, brott begås på nytt mot

samma offer av samma gärningsman. Dessa skyddsåtgärder är endast tillämpliga på det land där åtgärderna har utfärdats av en rättslig myndighet. Rådets målsättning är att inrätta en mekanism för att utöka skyddsåtgärderna till att omfatta andra medlemsstater. Rådet vill med andra ord undvika att offret måste inleda hela rättsprocessen på nytt för att omfattas av skyddsåtgärder när han eller hon flyttar till en annan medlemsstat.

Föredragandenas ståndpunkt:

Föredragandena instämmer i stort sett i rådets förslag. I enlighet med handlingsplanen från Stockholm om EU:s initiativ att upprätthålla och inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, som antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 10–11 december 2009, är detta direktiv det första av många kommande initiativ för att nå dessa mål. Det är inte bara viktigt att förhindra att våldsoffer skadas av gärningsmannen i det egna landet, utan de måste kunna omfattas av de förebyggande åtgärderna i hela EU. Därför stöder föredragandena det övergripande konceptet för en europeisk skyddsorder.

Initiativets tillämpningsområde har avsiktligt lämnats öppet. Även om de flesta gällande europeiska skyddsorder avser kvinnor som har fallit offer för könsbetingat våld, kan alla våldsoffer, vare sig de är flickor, pojkar, vuxna kvinnor eller vuxna män, med en identifierad gärningsman, omfattas av detta initiativ. I Stockholmsprogrammet fastställs det att de våldsoffer, inbegripet offer för terrorism, som är mest sårbara eller befinner sig i en särskilt utsatt belägenhet, exempelvis personer som utsätts för upprepat våld i nära relationer, offer för könsbetingat våld eller personer som blir offer för andra typer av brott i en medlemsstat där de inte är medborgare eller bofasta, är i behov av särskilt stöd och rättsligt skydd. En europeisk skyddsorder bör därför vara tillämplig på alla *brottsoffer*, såsom offer för människohandel, kvinnlig könsstympning, tvångsäktenskap, hedersmord, incest, könsbaserat våld, vittnen, terrorism och organiserad brottslighet, och oberoende av offrets ålder eller kön, där det finns en identifierad gärningsman. Om offret är för ungt för att en skyddsorder ska utfärdas, behöver han eller hon assistans och tillstånd från en förmyndare eller ett juridiskt ombud.

De föreslagna ändringarna av direktivet förbättrar texten i följande aspekter:

- Villkoren för att upphäva en europeisk skyddsorder förbättras.
- Det skapas kontinuitet i det rättsliga försvaret.
- Antalet skäl för att inte erkänna eller avslå den europeiska skyddsordern minskas.
- Tidsfrister inrättas för att ordern ska utfärdas inom 20 dagar.
- Situationen för offer som flyttar anges mer i detalj.

Föredragandena är dock medvetna om initiativets komplexitet och de svårigheter som direktivet kan möta i framtiden. Problemet att medlemsstaternas rättssystem skiljer sig sinsemellan och att förfarandena därför kan vara straff-, civil- eller förvaltningsrättsliga måste lösas.

Föredragandenas målsättning är att säkra bästa möjliga skydd för offren genom att bland annat garantera den nödvändiga rättsliga säkerheten. Offren måste ha tillgång till tydliga förfaranden och alltid informeras om de åtgärder som finns tillgängliga i både den utfärdande medlemsstaten och den medlemsstat dit de har för avsikt att flytta eller redan har flyttat till.

Dessutom måste skälen till avslag vara så begränsande som möjligt, och offret måste få tydlig information om grunderna för ett avslag.

Men skydd av offer innebär inte bara fysiskt skydd. Vi måste även tänka på offrens värdighet när vi talar om skydd av offer. Såsom anges i rådets rambeslut om förebyggande och bekämpande av människohandel samt skydd av offer för sådan verksamhet och om upphävande av rambeslut 2002/629/RIF om bekämpande av människohandel, måste varje åtgärd som vidtas av EU på detta område respektera de grundläggande rättigheterna och beakta de principer som erkänts, i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EU-stadgan) och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt människans värdighet. Det anges även att syftet med alla åtgärder för att stödja offren i deras konkreta utövande av sina rättigheter i straffrättsliga förfaranden, såsom stödåtgärder, psykologiskt stöd och rättshjälp, bör vara att ge dem självkänsla och stärka respekten för deras värdighet. I detta avseende anser föredragandena att det är absolut nödvändigt att inbegripa skyddsåtgärder för offren vars syfte är att återupprätta deras värdighet och respekt som människor, vare sig offret har beslutat att flytta till en annan medlemsstat eller redan bor i en annan medlemsstat.

Enligt direktivet skyddas personer som har utsatts för våld från en enda person. Verkligheten visar emellertid att fler än en person kan hota eller skada en annan människa. Om en domstol åttalar en grupp av personer och skyddsåtgärder har införts, bör den europeiska skyddsordern, om den har utfärdats, även omfatta skydd mot våld som begås av en grupp av personer.

Detta initiativ som har lagts fram av en grupp av medlemsstater brister när det gäller att tillhandahålla moraliskt stöd. Detta bör ingå i direktivet. Offer som har skadats moraliskt av våld, av vilket slag det än är, måste ges lämplig information och stöd för att de ska kunna börja ett nytt liv utan att de upphör att omfattas av de skyddsåtgärder som har införts, till och med innan de funderar på att flytta till en annan medlemsstat. Detta skydd bör beaktas under processens gång.

Detta betänkande är ett resultat av föredragandenas arbete för att se till att den europeiska skyddsordern blir ett starkt instrument för att ge en trygg fristad för våldsoffer över medlemsstaternas gränser.

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR

Juan Fernando López Aguilar

Ordförande

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

BRYSSEL

och

Eva-Britt Svensson

Ordförande

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

BRYSSEL

Angående: Yttrande över den rättsliga grunden för initiativet till Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

Bästa kolleger,

Förslaget till en europeisk skyddsorder bygger på tolv EU-medlemsstaters¹ gemensamma initiativ till ett direktiv som lades fram i januari 2010². Direktivets syfte är att underlätta och stärka skyddet för brottsoffer, eller potentiella brottsoffer, som reser mellan EU-medlemsstater, särskilt när det handlar om brott som kan utgöra en fara för brottsoffrens liv, fysiska, psykiska och sexuella integritet eller personliga frihet. Det huvudsakliga syftet är att undvika nya brottshandlingar och mildra konsekvenserna av tidigare brottshandlingar.

Den föreslagna rättsliga grunden för förslaget till direktiv är artikel 82.1 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), som handlar om straffrättsligt samarbete.

I en skrivelse av den 7 oktober 2010 uppmanade ni utskottet för rättsliga frågor att avge ett yttrande över förslagets rättsliga grund. Till följd av en vägledande omröstning som hölls inför förhandlingarna med rådet vid ett gemensamt sammanträde mellan era utskott i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen, antogs ett ändringsförslag om att ta med artikel 82.1 a i FEUF, vars text handlar om erkännande av domar och rättsliga avgöranden, som kompletterande rättslig grund.

¹ De aktuella medlemsstaterna är Belgien, Bulgarien, Estland, Spanien, Frankrike, Italien, Ungern, Polen, Portugal, Rumänien, Finland och Sverige.

² Se dokument PE-CONS 2/10 av den 22 januari 2010.

I. Bakgrund

I och med Lissabonfördragets ikraftträdande har det tidigare pelarsystemet avskaffats och numera måste i princip all lagstiftning som antas inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, inbegripet artikel 82 i FEUF om straffrättsligt samarbete i kapitel 4 i avdelning V, antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

På detta område kvarstår fortfarande ett begränsat undantag från den allmänna regeln om kommissionens exklusiva initiativrätt avseende lagstiftning, nämligen artikel 76 i FEUF, i vilken det anges att förslag till lagstiftning som rör straffrättsligt och polisiärt samarbete (samt administrativt samarbete som är kopplat till detta) får läggas fram på initiativ av en fjärdedel av medlemsstaterna.

Rådet lade fram sitt första förslag till direktiv om en europeisk skyddsorder den 5 januari 2010¹. Sedan dess har rådet ändrat och sett över förslaget många gånger. Mycket av innehållet i och uppbyggnaden av den rättsliga grunden i rådets förslag utgick från ett frågeformulär som besvarades i oktober 2009 av 20 EU-medlemsstater².

Syftet med initiativet är att skapa en europeisk skyddsorder för våldsoffer genom vilken skyddsåtgärder som har antagits i en medlemsstat kan erkännas, administreras och verkställas av domstolarna i en annan medlemsstat. Genom ett sådant system skulle det inte längre vara nödvändigt för en skyddad person att inleda nya förfaranden i den medlemsstat som han/hon (våldsoffret) flyttar eller har flyttat till.

Den logiska grunden till förslaget är att brottsoffer inte bara har rätt till respekt, ersättning för de skador de åsamkats och till att förövaren straffas genom en rättvis rättegång som fullständigt garanterar alla parter rättigheter, utan att de också har rätt att skyddas från ytterligare brott, i synnerhet från samma person.

Det bör följaktligen finnas lämpliga mekanismer för att förhindra ett upprepat brott eller ett annorlunda, kanske allvarigare, brott av samma förövare mot samma brottsoffer. Sådana upprepade brott är särskilt vanliga när det gäller könsbaserat våld, även om de också förekommer i andra former av brott, t.ex. människohandel och sexuellt utnyttjande av minderåriga.

Alla medlemsstater föreskriver åtgärder för att skydda brottsoffrens liv och fysiska, mentala och sexuella integritet samt frihet, men för närvarande gäller åtgärderna endast i de stater som har antagit dem, vilket innebär att brottsoffren saknar skydd när de reser över nationsgränserna. Det skydd som en medlemsstat erbjuder brottsoffer bör därför inte vara begränsat till dess territorium, utan även gälla när brottsoffren reser till ett annat EU-land.

Enligt de tillgängliga siffrorna, som bara gäller könsbaserade brott, omfattas över 100 000 kvinnor som bor i EU av olika typer av skyddsåtgärder som har antagits av medlemsstaterna för att ta itu med det könsbaserade våldet. I dessa siffror ingår inte personer som har drabbats av människohandel och andra brott.

¹ Se dokument 17513/09 av den 5 januari 2010.

² Se dokument 5002/10 av den 6 januari 2010.

Med hänsyn till hur lätt brottsförövare kan resa inom EU är det inte mer än rätt att tillämpningsområdet för skyddsåtgärder som har antagits i en medlemsstat utvidgas så att det blir möjligt att skydda ett brottsoffer som vill utöva sin rätt till fri rörlighet. Om detta misslyckas kommer brottsoffren att ställas inför ett obönhörligt val mellan att antingen avstå från sin rätt till fri rörlighet som EU-medborgare eller från sin rätt till skydd. Detta är oacceptabelt.

Parlamentet har upprepade gånger uppmanat medlemsstaterna att se över de rättsliga förfarandena och vidta åtgärder för att avlägsna hinder som förhindrar kvinnor från att erhålla rättsligt skydd.¹

Det är dessutom värt att påpeka att EU-lagstiftaren inte har varit inaktiv när det gäller brottsofferskydd. Exempelvis finns rambeslut 2001/220/RIF om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden för att frågan om brottsoffrens processuella rättigheter² ska kunna hanteras och rådets direktiv 2004/80/EG om ersättning till brottsoffer³.

Faktum är att brottsofferskyddet är ett av Europeiska unionens främsta mål inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, och i Stockholmsprogrammet för att stärka friheten, säkerheten och rättvisan i EU, som godkändes av Europeiska rådet vid dess sammanträde den 10-11 december 2009, anges att brottsoffer eller vittnen som kan utsättas för fara bör erbjudas särskilda skyddsåtgärder som gäller inom unionen.

Den 17 februari 2010 avgav rådets rättstjänst ett yttrande⁴, på rådets begäran, i vilket den drar slutsatsen att artikel 82.1 d i FEUF kan användas som rättslig grund för förslaget till direktiv, men att man, för att kunna använda initiativet som ett instrument för erkännande av rättsliga avgöranden, lämpligen även bör hänvisa till artikel 82.1 a i FEUF.

II. De behöriga utskottens ståndpunkt

Vid det ovannämnda sammanträdet den 29 september 2010 för utskottet för kvinnors rättigheter och jämlikhet mellan kvinnor och män och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, antogs ett stort antal ändringsförslag till det föreslagna direktivet till följd av en vägledande omröstning för att fastställa föredragandenas förhandlingsmandat med rådet, i syfte att nå en kompromiss under den första behandlingen.

Enligt ändringsförslag 1 kommer man att lägga till artikel 82.1 a i FEUF, om erkännande av domar och rättsliga avgöranden, som en kompletterande rättslig grund. Det är uppenbart att detta avser domar och rättsliga avgöranden i brottmål.

Samtidigt antogs andra ändringsförslag (ändringsförslagen 18 och 84) i vilka man uttryckligen anger att förslaget till direktiv inte kommer att påverka tillämpningen av, och inte heller ändra eller ersätta, befintliga instrument för ömsesidigt erkännande i civilrättsliga ärenden.

¹ Se parlamentets resolution av den 16 september 1997 om behovet av en europeisk kampanj för nolltolerans av våld mot kvinnor (EGT C 304, 6.10.1997, s. 55). Se även dess icke-bindande resolution av den 2 februari 2006 om den aktuella situationen när det gäller bekämpning av våld mot kvinnor och eventuella framtida åtgärder (EUT C 288 E, 25.11.2006, s. 66).

² EGT L 82, 22.03.2001, s.1.

³ EUT L 261, 06.08.2004, s.15.

⁴ Se rådets dokument 6516/10 av den 17 februari 2010.

I motiveringen i förslaget till betänkande av den 20 maj 2010 skriver föredragandena att de i stort instämmer i rådets förslag, samtidigt som de betonar att initiativets tillämpningsområde avsiktligt har lämnats öppet och att en europeisk skyddsorder därför bör vara tillämplig på alla brottsoffer, såsom offer för människohandel, kvinnlig könsstympning, tvångsäktenskap, hedersmord, incest, könsbaserat våld, vittnen, terrorism och organiserad brottslighet, och oberoende av offrets ålder eller kön, där det finns en identifierad gärningsman. Dessutom påpekas det att syftet med ändringsförslagen är att förbättra den föreslagna texten genom att det skapas kontinuitet i det rättsliga försvaret och genom att antalet skäl för att inte erkänna eller avslå den europeiska skyddsordern minskas.

III. Föreslagen rättslig grund

Den rättsliga grund som åberopas för förslaget till direktiv är artikel 82.1 d i FEUF. Ansvariga utskott föreslår att den rättsliga grunden kompletteras med punkt a i samma artikel.

*Artikel 82 i FEUF*¹

(f.d. artikel 31 i fördraget om Europeiska unionen (FEU))

1. Det straffrättsliga samarbetet inom unionen ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden och inbegripa en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar på de områden som avses i punkt 2 och artikel 83.

Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder för att

a) fastställa regler och förfaranden för att säkerställa att alla former av domar och rättsliga avgöranden erkänns i hela unionen,

b) förebygga och lösa behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,

c) stödja utbildningen av domare och övrig personal inom rättsväsendet,

d) underlätta samarbetet mellan rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut.

2. ...

3. ...

¹ Våra understrykningar.

IV. Analys av syfte och innehåll

Som EG-domstolen har bekräftat¹ ska valet av den rättsliga grunden för en rättsakt ske utifrån objektiva kriterier som kan bli föremål för domstolsprövning. I dessa kriterier ingår bland annat rättsaktens syfte och innehåll.

Med hänsyn till omfattningen av den fråga som ska besvaras är det nödvändigt att analysera hur den europeiska skyddsordern är avsedd att fungera.

Vad är en europeisk skyddsorder?

En europeisk skyddsorder är ett rättsligt avgörande som är kopplat till en skyddsåtgärd som har vidtagits av en medlemsstat i syfte att underlätta för en annan medlemsstat att i lämpliga fall vidta en skyddsåtgärd enligt sin egen nationella lagstiftning i avsikt att skydda en persons liv, fysiska och psykiska integritet, frihet eller sexuella integritet.²

En europeisk skyddsorder får sålunda bara utfärdas när den utfärdande staten redan har antagit en skyddsåtgärd.

En skyddsåtgärd är ett beslut som har antagits av en behörig myndighet i en medlemsstat där en person som är orsak till fara åläggs en eller flera av de skyldigheter eller ett eller flera av de förbud som anges i artikel 2.2, förutsatt att överträdelsen av sådana skyldigheter eller förbud utgör ett brott enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning eller annars kan bestraffas med frihetsberövande i den medlemsstaten.

De förbud och skyldigheter som anges i artikel 2.2 är följande:

- a) En skyldighet att avhålla sig från att beträda vissa lokaliteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen bor eller som den skyddade personen besöker.
- b) En skyldighet att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider.
- c) En skyldighet som innebär begränsningar av möjligheten att lämna den utfärdande statens territorium.
- d) En skyldighet att undvika kontakt med den skyddade personen.
- e) Ett förbud mot att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.

Utfärdande av en europeisk skyddsorder

En europeisk skyddsorder får utfärdas vid varje tidpunkt när den skyddade personen avser att lämna eller har lämnat den utfärdande staten för en annan medlemsstat. Innan en europeisk skyddsorder kan utfärdas måste en skyddsåtgärd ha antagits i den utfärdande staten.

¹ Dom av den 3 september 2009 i mål C-166/07, Europaparlamentet mot rådet, ännu inte införd i REG.

² Artikel 1 i förslaget till direktiv.

En europeisk skyddsorder får endast utfärdas av en rättslig myndighet eller annan behörig myndighet¹ i den utfärdande staten på begäran av den skyddade personen. (Den skyddade personen får lämna sin begäran till den behöriga myndigheten i den verkställande staten, men denna myndighet måste sedan översända begäran till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.)

Myndigheter som antar en skyddsåtgärd i enlighet med direktivet ska informera den skyddade personen om möjligheten att begära en europeisk skyddsorder när han eller hon avser att flytta till en annan medlemsstat. Myndigheten ska även råda den skyddade personen att lämna in ansökan innan han eller hon lämnar den utfärdande statens territorium.

Den europeiska skyddsorderns form

Den europeiska skyddsordern ska utformas enligt bilaga I till förslaget till direktiv. Den ska innehålla uppgifter om den skyddade personens identitet och nationalitet², användningen av eventuella tekniska instrument som getts den skyddade personen, namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, identifiering av den skyddsåtgärd på grundval av vilken den europeiska skyddsordern har utfärdats, en sammanfattning av de fakta och omständigheter som lett till införande av skyddsåtgärden, de skyldigheter och förbud som den person som är orsak till fara åläggs genom den skyddsåtgärd på vilken den europeiska skyddsordern grundar sig, deras längd och ett uttryckligt angivande av att överträdelse av dem utgör ett brott enligt den utfärdande statens lagstiftning eller annars kan bestraffas med frihetsberövande, identitet och nationalitet på den person som är orsak till fara, i förekommande fall andra omständigheter som kan påverka bedömningen av den fara den skyddade personen är utsatt för och i tillämpliga fall uttryckligt angivande av att en dom i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF redan har överförts till en annan medlemsstat och den behöriga myndigheten för verkställande av en sådan dom eller ett sådant beslut har identifierats.

Måste den verkställande staten erkänna en europeisk skyddsorder?

Enligt artikel 3 ska medlemsstaterna erkänna en europeisk skyddsorder i enlighet med bestämmelserna i direktivet, och det bör framhållas att det i artikel 3.2 anges att ”[direktivet inte ska] ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i artikel 6 i EU-fördraget”.

Enligt artikel 9 kan en medlemsstat emellertid ange skäl för vägran att erkänna en europeisk skyddsorder. Den verkställande staten får vägra att erkänna en europeisk skyddsorder under följande omständigheter:

a) Den europeiska skyddsordern är inte fullständig eller har inte gjorts fullständig inom den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten.

¹ Enligt artikel 4 ska varje medlemsstat underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka rättsliga myndigheter som enligt dess nationella lagstiftning är behöriga att utfärda en europeisk skyddsorder och erkänna en sådan order. Medlemsstaterna får utse icke rättsliga myndigheter till behöriga myndigheter för att fatta beslut, under förutsättning att dessa myndigheter är behöriga att fatta liknande beslut i enlighet med den nationella lagstiftningen och dess förfaranden.

² Samt personens rättsliga ombuds identitet och nationalitet, om personen är underårig eller inte är rättskapabel.

b) De krav som anges i artikel 2.2¹ har inte uppfyllts.

c) Skyddet härrör från verkställigheten av en påföljd eller åtgärd som omfattas av amnesti enligt den verkställande statens lagstiftning och rör en gärning som omfattas av dess behörighet enligt den lagstiftningen.

d) Den person som är orsak till fara åtnjuter enligt den verkställande statens lagstiftning immunitet som gör det omöjligt att anta skyddsåtgärderna.

Vad händer i den verkställande staten?

Enligt artikel 8 i förslaget till direktiv ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten göra följande:

a) Erkänna den europeiska skyddsordern och i förekommande fall vidta alla åtgärder som skulle finnas tillgängliga enligt nationell lagstiftning i ett liknande fall för att garantera den skyddade personens skydd (om den inte beslutar att åberopa något av skälen för icke-erkännande).

b) I förekommande fall informera den person som är orsak till fara om eventuella åtgärder som vidtagits i den verkställande staten.

c) Vidta alla brådskande tillfälliga åtgärder som behövs för att garantera kontinuerligt skydd för den skyddade personen.

d) Omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om alla överträdelser av den skyddsåtgärd som ligger till grund för den europeiska skyddsordern (med användning av ett standardformulär).

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och den skyddade personen om de åtgärder som antas.

Följdbeslut angående utfärdandet av en europeisk skyddsorder

Endast den utfärdande staten kan besluta om förlängning, översyn, upphävande och ändring av skyddsåtgärden, utfärda en arresteringsorder osv. eller inleda ett nytt straffrättsligt förfarande mot den person som är orsak till fara, enligt denna stats lagstiftning (artikel 10).

Den verkställande staten får återkalla erkännandet av en europeisk skyddsorder när det finns belägg för att den skyddade personen har lämnat den verkställande statens territorium för gott (artikel 11).

För de beslut som fattas av den behöriga myndigheten i den verkställande staten enligt detta direktiv ska tillämplig lagstiftning vara den statens nationella lagstiftning (artikel 13).

¹ Se ovan.

V. Slutsats

Med hänsyn till den europeiska skyddsorderns karaktär, i enlighet med den ovanstående analysen, är det lämpligt att komplettera den rättsliga grunden med artikel 82.1 d, som syftar till att underlätta samarbetet mellan rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut, samt artikel 82.1 a om bestämmelser och förfaranden för att säkerställa ”erkännande av domar och rättsliga avgöranden”.

Följaktligen anses artikel 82.1 d i FEUF kunna användas som rättslig grund för förslaget till direktiv, men för att initiativet ska kunna användas som ett instrument för erkännande av rättsliga avgöranden bör det även hänvisas till artikel 82.1 a i FEUF.

VI. Rekommendation

Utskottet behandlade ovanstående ärende vid sitt sammanträde den 28 oktober 2010.

Vid sitt sammanträde den 28 oktober 2010 beslutade utskottet för rättsliga frågor sålunda enhälligt¹ att rekommendera att förslaget till direktiv antas på grundval av artikel 82.1 a och d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).

Med vänlig hälsning,

Klaus-Heiner Lehne

¹ Följande var närvarande vid slutomröstningen: Raffaele Baldassarre (tf. ordförande), Sebastian Valentin Bodu (vice ordförande), Eva Lichtenberger (föredragande), Françoise Castex, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Daniel Hannan, Kurt Lechner, Bernhard Rapkay, Diana Wallis, Cecilia Wikström och Tadeusz Zwiefka.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Den europeiska skyddsordern			
Referensnummer	00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD)			
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	LIBE-FEMM (gemensamma utskottssammanträden - artikel 51) 27.1.2010			
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren				
Föredragande Utnämning	Carmen Romero López 2.3.2010	Teresa Jiménez- Becerril Barrio 2.3.2010		
Bestridande av den rättsliga grunden JURI:s yttrande	JURI 28.10.2010			
Behandling i utskott	3.5.2010 29.9.2010	1.6.2010 25.11.2010	22.6.2010	2.9.2010
Antagande	29.11.2010			
Slutomröstning: resultat	+: -: 0:	47 0 5		
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Regina Bastos, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Andrea Češková, Carlos Coelho, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Cornelia Ernst, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Juan Fernando López Aguilar, Astrid Lulling, Claude Moraes, Elisabeth Morin-Chartier, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Raúl Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Nicole Sinclaire, Birgit Sippel, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská			
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Izaskun Bilbao Barandica, Ioan Enciu, Ana Gomes, Franziska Keller, Kartika Tamara Liotard, Rovana Plumb, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström, Glenis Willmott			
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Eider Gardiazábal Rubial, María Irigoyen Pérez, Arlene McCarthy, Judith A. Merkies, Peter Skinner, Jutta Steinruck			